

slaa til, de 6—7—8—10 Kr., som de kunne opnaa paa Landet, eller de 12—14, højst 16 Kr., som de kunne opnaa inde i Byen, især naar de have 2—3 eller 4 Børn. Naar saadanne Kvinder kunne slaa sig igennem uden at gaa til Fattigvæsenet, er det beundringsværdigt, og det er et Vidnesbyrd om, at der hos dem er en mægtig Ansvarsfølelse, og derfor skulle vi styrke denne Ansvarsfølelse. Jeg ved, at mange Kvinder, som ere tvungne til at bo under de elendige Forhold, jeg nævnedes, ville være glade ved, at Kravene i saa Henseende blive skærpede.

Det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) mente, at der blev taget for meget Hensyn til os Socialdemokrater ved Fremsettelsen af Regeringsforslaget, og han sagde blandt andet, at der ikke var Grund til at tage sig af Kravet, fordi vi Socialdemokrater havde rejst det. Vi Socialdemokrater have ikke rejst Kravet, det er baaret frem af den almindelige Nødstilstand. Vi Socialdemokrater ere gaaede de fattiges Ærinde, som vi altid gaa, og som det selvfølgelig er vor Pligt at gaa. Den, der har Skoen paa, ved bedst, hvor den trykker, sagde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) forleden Dag. Ja, selvfølgelig, da vi ere et Arbejderparti, da vi repræsentere Arbejderklassen, maa vi ogsaa repræsentere Enkerne, de faderløse og de moderløse, og det viser sig, at vi have repræsenteret dem paa en god og udmærket Maade, idet det er lykkedes os i Løbet af forholdsvis faa Aar at føre det Krav frem til at blive et Regeringsspørgsmaal. Ja, der er saamænd Grund til, at dette Krav rejses! Og naar det ærede Medlem fra Gudme mente, at der ikke var saa megen Nød og saa megen Elendighed, vil jeg sige: Hvorfor tror man det? Det er, fordi de, hvem der her er Tale om, ikke raabe, de klage ikke, de kunne ikke stille sig frem paa Gader og Stræder. Og Dagspressen? Ja, Dagspressen, den er væsentlig til for at bringe Folk Meddelelse om det sensationelle og aktuelle, som findes i Dagens Politik og i de Begivenheder, som forefalde o. s. v., men den sociale Nød faa vi kun yderst lidt at vide om. Kun i en Del af Pressen faa vi udførlig Besked om den, mange synes, at vi faa for meget, det synes jeg ikke, jeg synes, at den i langt højere Grad burde beherske det offentlige Liv, end den gør. Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Gudme, jeg har den Tro til ham, da han er en god og human Mand, at hvis han kendte disse Forhold og havde Lejlighed til at komme omkring og se, hvor megen Nød der lides, vilde han ikke føre den Tale, som han førte

i Gaar, saa vilde han forstaa, at det, som der er skrevet i den socialdemokratiske Presse, i Virkeligheden kun er et svagt Udtryk for den Nødstilstand, som raader.

For øvrigt vil jeg hævde, at det at lovgive for de faderløse og moderløse er at lovgive for Samfundet, det er at give den kommende Slægt aandelig og fysisk Styrke. En af Grundene, som den Politiasistent, der skrev i Berlingske Tidende, ikke omtalte til den megen Forbryderiskhed, er den, at der er en Mængde Mennesker, som ikke due til noget, de have ingen Kræfter, de ere blevne underernærede som Børn, ja mere end det, der er Hundreder og atter Hundreder af Børn i denne By og for øvrigt ogsaa rundt omkring i Landet, som hver eneste Dag faa blandet Brændevin i Mælken, saa at de blive disponerede for at drikke Sprut, fordi deres Mødre og undertiden deres Fædre ere tankeløse eller haarde og hensynsløse nok til at foretage dette. Man kan derfor ikke forundres over Forbryderiskhedens Tiltagen. Nej, siger jeg, Nøden er der, og den er langt større, end vi overhovedet have kunnet give Udtryk for.

Naar det ærede Medlem talte om manglende Ansvarsfølelse, mener jeg, at man med lige saa god Ret kunde sige: Kan man ikke ogsaa rette en Behørdelse mod de mange, som lønne arbejdsomme Mænd og Kvinder, særlig Kvinder, saaledes at de ikke kunne komme ud af det? Kan man ikke overfor dem tale om manglende Ansvarsfølelse? Er det ikke Mangel paa Ansvar, naar en Mand eller en Fabrik giver Mennesker i deres Tjeneste, som udføre haardt og trælsomt Arbejde, en Betaling, for hvilken de vide, at de ikke kunne leve? Nu kunne vi ikke ved Lovgivningen — det ville vistnok de ærede Medlemmer modsætte sig — tvinge Folk til at betale en ordentlig Løn for deres Arbejde, men naar vi ikke kunne det og ikke ville det, maa vi tage Konsekvensen af den store Mangel paa Ansvarsfølelse, som raader hos en stor Mængde af dem, der beskæftige Arbejdere, saa maa vi hjælpe vedkommende, der er ikke andet for.

Det ærede Medlem fra Gudme var bange for de moralske Konsekvenser af denne Lov, det er jeg ikke, naar blot vi faa Kontrol og Garantier, og det kunne vi sørge for, det er muligt. Naar han henviste til Følgen af Loven om Bidrag til Børn fødte udenfor Ægteskab, skal jeg i øvrigt fremhæve, at det fremgaar af de statistiske Oplysninger, at der har været en betydeligere Stigning i Antallet af ægte Fødsler end af Fødsler udenfor Ægteskabet. Stigningen har for de første været 4,2 i de sidste Aar mod 2,8